

Pacific University

Heceta.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 14th 1894.

No. 16

Parkland, Wash. 23. April. 1895.

5te Aar.

Læren.

(Mrs. Hemans.)

Nær Morgenduggens Perler staa
Paa Busle og paa Blomster smaa,
Nær Baarviolens syde Duft
Opstiger i den friske Luft,
Da sværer Læren under Sly
Og synger over Land og By.

Den hviler ei paa lørvig Kvist,
Men op mod Morgensnæn hilst,
I h i Triumf, i Lusten fri
Den synger glad sin Melodi,
Og herligst klinger Sangen der,
Hvor Himsen mest den kommer nær.

Saa er det og, min Gud, med mig:
Jo mer min Land sig nærmest dig,
Des mer mit Hjerte frydes ved
Din underfulde Kjærlighed;
Naar jeg i Himsen har min Gang,
Da faar min Rost en Jubellang.

A. L.

Hedenstaf og Kristendom.

Missionær Williams fortæller om sit Ophold paa Den Tahiti i Sydhavet, at han der ikke talte med en eneste Kvinde, som havde født Børn før Kristendommens Indførelse og ikke havde drebt nogle af dem, øste endog saa 5—10. Da Missionær Bennet var i Besøg hos Williams, opskede han Oplysning om denne gruelige Sit. Der sad just 3 Kvinder i Stuen og arbejdede europeiske Klæder, og Williams sagde da: „Jeg twivler ikke paa, at jo hver af disse Kvinder har taget nogle Børn af Tage. Bennet betragtede dem med et Udtryk af Overraskelse og Bantro og udbrød: „Ulmuligt! Slige moderslige, agtvaerdige Kvinder kunne aldrig have gjort sig skyldige i en saadan Grusomhed“. „Vel“, sagde Williams, „vi ville spørge dem“. Han henvendte sig da til den Første og spurgte hende: „Hvor mange Børn har du afdivet?“ Hun sværsede ved hans Spørgsmål og bekræftede ham først hans Umenighed at ville sværpe hændes Sæt; men de hun hørte Grunden dertil, hvilte hin med stramme Høf: „Jeg har drebt 9.“ Der Anden sagde med Saarer i Øjnene: „Jeg har overlevet 7,“ og der Endte havde drebt 5. Den samme Missionær blev engang kaldt til en Hovdingesrone, som lac for Døden og alt forsængst havde befjordt sig til Kristendommen. Huen vor unoeg ved Dydens Komme og udbrød, da Williams kom ind: „O, Guds Ejerner, kom og få mig, hvad jeg skal gjøre.“ Han spurgte om Grunden til hændes Kro, og han svarede: „Nu skal jeg do!“ „Men“, vedblev Missionær, om hu fra vor, hvortil da

saaan Sjælekamp?“ „O, mine Syn der, mine Syndere!“ raahte hun, „nu skal jeg do!“ Paa Spørgsmålet, hvad det var for Syndere, der saaledes bedrovede hende, udbrød hun: „O, mine Born, mine myrdede Børn! Nu skal jeg do og skal møde dem alle for Kristi Domstol!“ W. spurgte, hvor mange hun havde drebt, og til hans Forbanselske svarede hun: „Jeg har drebt 16, og nu skal jeg do!“ Missionæren forestillede hende, at hun havde gjort det i Bankundigheds Tider, hvormed Gud havde baaret over, men derved fil hun ingen Trost, hun veddele at raabe: „O, mine Børn, mine Born!“ Hun henvistes til den „trovaerdige Tale, aldeles værd at anmennes, at Jesus Kristus kom til Verden for at gjøre Syndere salige“. Dette skænkede hende nogen Trost, og da Missionæren henvendte hendes Tanke paa det Blod, der renser fra il Synd, lykedes det at berolige hendes lidende Sind, og 8 Dage efter døde hun i det Haab, at hendes Syndere, skjnt mange, dog alle vilde blive hende forladte.

Samme Missionær meddeler ogsaa følgende oprende Fortælling, idet han skildrer en Overhøring af Skolebørnene paa Den Raiatea i Sydhavet. Henimod 600 Børn vare tilstede. Det var en Festdag; Børnene gif i Procesjon gjennem Stationen, de fleste kleddte i europæisk Dragt, med smaa Hatte og Huer, forfærdigede af de samme Forældre, som efter Landets Skit vilde have drebt dem, hvis ikke Kristendommen var kommen til deres Redning. Børnene havde gjort smaa Flag med forskellige Indskriften, saasom: „Hvilken Velsignelse er ikke Evangeliet!“ „Var Evangeliet ikke kommet, vilde vi være blevne drebte, saa snart vi vare fødte!“ osv. Derefter fôrtes vi til Kapellet, hvor de islemente Jubelssangen i sit eget Sprog. Den gamle ærverdige Kirke var forhøjet. Under Kirkehornen var det vende ut se Forældres Miner. Nogles Ørne farvældte af Glade, mens Faderen sagde til Moderen, eller Moderen til Faderen: „Kom det er godt, at vi hørte din lille Siges Bi!“ Over Børnes Kinder vendte henimod en lille Tore, der forhøede, at deres alle vore dørvæ. Nidt under Headlingen viste sig en: græsdyret Hvidning som stod ned i lidenslukket Blå og Mine: „Lad mig tale! jeg vua: tale!“ De der blev ham tilstede, vedklaa hun saaledes: „O, at jeg havde vist, at Evangeliet skulde komme! Da skulle jeg have staat i mine Ven, og da kunde have staet i denne hellige Hø. Den ut, jeg

drebte dem alle; jeg har ikke et tilbage“. Derpaa vendte han sig mod Formanden, udstrakte sin Arm og udbrød: „Du, min Broder, saa mig dræbe det ene Barn efter det andet; men du greb aldri denne Morderarm og sagde: Stands, min Broder! Gud vil velsigne os, og Frelsens Ord skal komme til vores Kyster“. Derpaa forbandede han de gamle Guder og tilføjede: „Det var eder, der indgi d mig dette vilde Sind, og nu skal jeg do barnløs, jeg, som dog har været Fader til 19 Børn“. Han satte sig igjen ned, og en Taarestrøm lettede hans beslæmte Hjerte.

Hvorfor man ikke skal klage over haarde Tider.

Den første Grund er, at ogsaa haarde Tider kommer fra Gud. Gjentagende Gange viser Profeten Jeremias os det i Begraædernes Bog det 3de Kapitel. Han viser os, at det er Gud som leder, styrer og regerer alt, at det er Gud som sender alle Slags Straffedomme over Menneskene og lader dem komme i Trængsel og Rød. Det samme viser Striften os ogsaa paa flere Steder. Profeten Amos udraaber: „Men der sler en Ulykke i en Stad, uden at Herren har gjort den?“ (3, 6.) Profeten Esaias striver: „Ogsaa dette (nemlig allelags Rød og Ulykke) udgaar fra Herren, Hærførernes Gud, han er underfuld i Raad, stor i Visdom.“ (28, 29.) Videre taler Gud gjennem den samme Profet: „Den som danner Lys og slaber Mørke, som gjør Fred og slaber Ulykke; jeg, Herren, gjør alt dette (45, 7.) Saa øste som der i den hellige Skriften berettes om haarde Tider, Dyrkt og Hungersnød, saa øste bliver det ogsaa klarligen vist, at det er Herren, som sender det over Land og Folk. Derfor bør ogsaa vi, som vil være Kristne og tro Guds Ord, ikke at tænke anderledes om de nuværende haarde Tider end, at de kommer fra Gud.

Thi int der end kan være mange andre Ursager saa ligge til Grund, saa at det dog Gud, som har sin Haad ned i Spillet, int har sendt disse Ursager og Forældringer, saaledes folgen, nemlig til den og de haarde Tider over os og mit Land.

Men hvis det nu er saa, at de haarde Tider kommer fra Gud, og det maa vi som Kristne tro; thi Striften lærer os det, hvoredesken vi da, som Kristne klage over haarde Tider? Hvad er saadan Klage vist end Klage mod Gud selv! Vær ikke det at ville næstre os døde den store majestetiske Guds Veie, Planer og Raadsdragninger med os? Hvilken skændig Beaktheb at ville

forestrukke Gud, hvad han skal gjøre, eller ikke gjøre! Og Gud er den samme igaar og idag. Ligesom han strafte Israels Born i Ørkenen, fordi de knurrede mod hans Førelse med dem, saaledes maa han også hjemsøge os, derfor vi knurre over hans Tanke med os.

Nei istedetfor at klage, hør det os meget mere villigt at boje og ydmige os under den Haand som har hjemsøgt os. Som hans Born skal vi altid være tilfredse, hvorledes han fører os, og modtage det Onde saavel som det Gode af hans Haand. Ydmigt skal vi hersige: „Han er Herren, han gjøre, hvad der er godt i hans Dine.“

Den anden Grund er: Fordi Gud ogsaa vil opholde os i de trænge Tider.

Det er nog saa, at saadanne Tider er ikke behagelige for Kjød og Blod.

Vi maa udslaa Meget og tillige forsage Meget, som vi i gode Tider funde myde og forlyste os ved; men, naar alt kommer til alt, hvad har vi da tabt? Har vi ikke nof; naar vi har det daglige Brød, d. v. s. Klæder, Sto, Mad og Drifte osv. efter den 4de Bon? Og dette har Herren udtrykkeligt lovet sine Børn. Sammelt Sal. 145, 15, fslg. 147. 7—11. Mt. 6. 31—33. B.

Den almindelige Udfit at udspredde vores Brødres og Søstres Fejl ved at omtale dem for Andre, er en svær synd, osse er den større end den Fejl, som gav Anledning til den.—

Før Du tuler ondt om nogen Fra-værende, gjør Dig selv disse tre - pørgsmaal:

1. Er det ogsaa virkelig sandt?
2. Er det kjærligt?
3. Er det nødvendigt? —

Barmhjertighed mod Sjælen er.—Sjælen i Barmhjertigheden.

Færet en Sprælle.

Da en Beast sat en Tid siden besøgte N. C. W., bleb han spurgt, hvorede han ogsaa viste god til Traita, han svarede: „For at se Grev Tolstoi“. (En anarkistisk Skribent, j. „Grev Tolstoi“) raahte Spørgeren i en vantroende Tone. „Hvor Du ser den store Klæde i Eremtin — Klædrens Rodokof, eller Klædzens Røge?“ „Ja, jeg har set den.“ Dersom Du alliaa har set den store Klæde i Roscow og Grev Tolstoi, da har Du ogsaa set de to interessante Gjensvad i Rusland; thi det samme er hændig legge: Du har saet en Spælle. — Sædelen er det, ogsaa med til Bejdens Hellighed. Højsmæter ikke ejer hører der en Revne i det store Blåværet. R.

Et Livsbløb.

Han drog ud fra det stille Hjem; han måtte jo lære „at hjænde Livet.“ Han gik med lette Skribt og lysende Øine; Hjertet var fuldt af Forvervning og Haab. Hans Møder havde pakket hans bedste Klæder sammen og lagt Salmebogen ned; han måtte endelig ikke glemme at gaa i Guds Hus. Saa den sidste Aftled og Belsignelse fra Forældrene: „Gud være med dig, min Dreng!“

„Nei, hvilken Verden, og hvilket Liv! Han havde aldrig tænkt, at Verden havde saa meget at byde, saa meget lysteligt at se og saa meget beiligt at smage. Og mange Hænder strækte sig imod ham. En vil have ham hid, en anden dit. „Nei, hvor han er ensoldig!“ lyder det. „Man kan mærke, du er fra Landet; men kom, saa skal du føre Lovet at hjænde.“ Ja, han vil ikke være dum og ensoldig, og saa gaar han med.

Men om Aftenen i det stille Kammer kommer Tanken paa Møder og Fader, og den hvisler: „Gud være med dig, min Dreng!“ og han holder Hænderne til Bon!

„Tænk, han gaar ogsaa i Kirken om Søndagen! Han tror ogsaa paa saadan noget! Nei gaa med os, nyd Livet i Spil og Dans; det er noget andet end at synge Salmer og høre Skjænde-præfener.“ Det er „Bennerne“, som tale saaledes. Ja, det er vist morsom mere. Og maaske det ikke er sandt, alt dette om Gud og Engle og Helvede og Salighed? Han hørte paa Bennernes Tale; han læste at hjænde Livet; — nei, ikke Livet. For Livet, det er Glæde og Fred. Men hvor findes det uden hos Gud? Og fra ham gik han bort.

I enkelte stille Stunder hjæltes der et Stik i Hjertet; det er et Nag af den Orm, der ikke bør. Men bort fra det! det er jo kun Overtro! ud i Livet, hvor den ubehagelige Stemmel!

Men hjemme bede de alligevel. Og Fader og Møder ere lykkelige. Var han ikke ogsaa lykkelig engang?

Gården harjer; Ørden sparer høren ung eller grimmel. Ørden? Den holder en frugtlig Høst. Han kommer paa Vajaretet. „Band, Band!“ Et der nogen, der hører? Ja, der hører sig en over ham og sløter hans Hoved; han saar noget at drifte. Han slaar Hjernen op og ser ind i et alvorligt, deltagende Ansigt. Han hører et Spørgsmål: „Kjære, har du et Hjem i Himmel?“ Et Djeblil se de to paa hinanden i Toushed, der gaar en Trækning over den Syges Ansigt, en dyb Smerte, en frugtlig Angst — og saa et — Raab. „Jeg har — engang — haft det! Jeg Daare — Daare!“

„Kristus, du Guds Lam, som har baaret Verdens Synder, forbarm dig!“ bad Sygevogteren. Saa sang han, den, han holdt i sine Arme, var — død.

Moder, det er din Skyld.“

Pastor George Everard fortæller følgende Historie: En ung Mand i Glasgow blev dømt til Ørden for et græsselfigt Mord. Da hans Møder kom ind i hans celle, fæste han sine Øine paa hende og sagde: „Møder, det er din Skyld, at jeg nu er her.“ „Men jeg ved aldrig“, svarede hun, „at jeg har lært dig noget ondt.“ „Jeg ved“, sagde han, „at du aldrig har lært mig noget godt!“ Fra dette Djeblil var hans

Ørber luftede, og endog i sin Dods-stund talte han ikke et eneste Ord. Saadan blev en forsommelig Moders Øn. — Al, hvor mange Barn, der nu er Væsenz Slaver, maa ikke anklage sine Forældre, sine Mødre, fordi de aldrig lært dem noget godt. De saa ingen Gudsfrigt i Hjemmet, ingen Bon, ingen Omsorg for deres Sjæls evige Vel. Hvilket Møde paa Dommedag, naar daarlige Mødre staar ved Siden af sine fortabte Sønner og Østre og hører Fortvilelsens Klogeraab: „Møder, det er din Skyld, at vi er her paa venstre Side, at Fortabesse blev vor usalige Øn!“ Kjære Fader eller Møder, hvem Herren har givet Bon, betenk dit Ansvar! Gaa i dig selv og iøg Herren med Alvor og bed ham om Raade til at blive et Eksempel for dit Barn i Gudsfrigt, i Bon!

Hemmelige Selstababer.

I St. Paul holdtes sidste Uge en Konvention af den Forening, der har sat sig til Maal at modarbeide hemmelige Selstababer, og hvis Organ er „Cynosure“ i Chicago. Den første Aften holdtes Foredrag af Rev. Philips og Rev. Fenton og os. Antagelig var over 300 tilstede. Præsidenten for Foreningen, Pastor Sjøblom af den svenske Augustana-synode, var forhindret fra at være tilstede. Den følgende Dag meddeltes en hel Del Oplysninger om de hemmelige Selstababer. Særlig interessant var et langt Foredrag af Præsident Blanchard af Wheaton College, Ill., om de jaakoldte minor societies (de mindre hemmelige Selstababer.) Formelig som de saaledte Modern Woodmen under Behandling.

Møbet om Dagen var alt andet end talrig besøgt. Selvølgelig er der visse Ting ved selve Foreningen, saa løs end Forbindelsen er, der burde cendres. Men det skal være sagt, at de Mænd, vi her kom i Berørelse med for første Gang — vi vil særlig fremhæve Præsident Blanchard —, med stor Alvor og megen Selvornegelse har optaget Rammen med de hemmelige Selstababer. Disse Folk har et om muligt end vanskelige arbejde end de tyske, svenske og norske Lutheranere. De amerikanste Kirker er gjennemdyrede af det hemmelige Selstababsvesen. Præsident Blanchard sagde desfor til mig: „Jeg skulle kun ønske, at de amerikanste Menigheder stod saaledes til de hemmelige Selstababer som de standinaviske.“ At yde disse Amerikanere, som har saaet opladte Øine for de hemmelige Selstabbers Fordævelshed, og som står oversor et Hercules arbejde, en Haandskæning, ialfaal ved at være tilstede og deltage i Diskussionsnen, turde være en Kjærlighedsgjerning. Stylden for at saadanne Møder øste bliver saa fastlægge og giver Indtryk af, at der ikke er nogen Interesse for Sagen, bører da ikke de, som møder frem, men just de, som ikke møder frem. Luther-Seminar var repræsenteret ved en Del af Studenterne og en Professor. Flere svenske Prester og Pastor Schødel af den tyske Minnesota-synode var tilstede. Den sidste deltog ogsaa ivrig i Diskussion. At et mere systematisk arbeide mod de hemmelige Selstababer fra de tyske, svenske og norske Lutheraneres Side vilde være til stor hjælp i den nu paagaaende Sharpe Kamp mellem Kirken og de hemmelige Selstababer er selvagt.

Mærk.

Bog og enter, som vil tjene en passende Øn ved at sæge „Lutherans in all Lands“ og samtidigt gavne Ruth University vil finde det lønnende at arbejde med undertegnede som Generalagent,

Jo før de vælger sit Birkesæt, desto bedre. De kan arbejde paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbejde for os. Skriv herom strax baade til undertegnede og til „Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis.“

Paa Grund af vor Skole er vi i Stand til at byde vel saa gode Bilkaar som nogen anden General Agent.

V. Harstad.

Elefantens Klogskab.

I Dhun fanges mange Elefanter, enten i Baldgruber eller ved Hjælp af tamme Volshed; men skjønt de Indsøgte ere overmaade ombyggelige og udvise stor Snildhed for at stjale Gruberne, lade Elefanterne sig dog sjeldent narre og røbe baade i denne og i andre Henseender en Kløgt, der ikke vilde gjøre Mennestil til Slamme. Vi havde et

slaaende Eksempel herpaa nogle saa Dage efter vores mislykkede Tog imod Gunesch. Vi havde bestemt at ville gjøre en Udflugt en Mils Vej fra vor Leir for at syde Bildjvin; Folkene var blevne sendte forud, og selv begav vi os tilsted paa to Elefanter, som vi havde saant. Dyrene gik rost til, og vi havde netop naaet en temmelig øde og ubesværet Del af Dalen, da det forreste Dyr, paa hvilket jeg og to Andre af Selstababet befandt os, stondede saa pludseligt, at Føreren var lige ved at blive slungen ud over dets Hoved. Samtidigt udsjodte Dyret et lille, eiendommeligt Skrig, som siebliksligt til den anden Elefant til ogsaa at staae stille. Dyrene gik den frem ved Siden af sin Kammerat, og begge begyndte de nu at undersøge Grunden foran dem.

Vi befandt os paa en Sti, indehullet paa begge Sider af halvstore Træer, mellem hvilke Elefanterne selv med Lethed kunde komme frem, men med Howdah'erne paa var det en Umulighed. De taabelige Førere forsøgte at drive Dyrene frem, men til alt Held vare deres Anstrengelser forgjæves. Først stak den ene Elefant, saa den anden en Tid frem, idet den samtidigt lønede sig tilbage; de paa lod det Dyr, paa hvilket jeg befandt mig, igjen en særegen Lyd høre og saae sig omkring, som om den søgte Noget. Dette fandt den endeligt i Stikkelse af en Sten, som vel veiede et Hundrede pund, greb den med sin Snabel og fastede den foran sig paa Stien. Af Lyden var det let at ifølge, at der maatte være en Falderude foran os, og det var ligefrem en Forståelse at høre den trimmerende Trompelsonsare, hvormed Dyret udtrykte sit: quod erat demonstrandum! eller: „See, her er Sort paa Hvidt for, at jeg ikke tog fejl.“ Bed at gjentage Mangoren flere Gange udsandt Dyret nu snart, hvorfor Gruben var, og hvilken Form den havde, saa at vi til sidst slap lykkeligt forbi. Naar man betænker, at alt dette gjorde den, uden at Føreren hjalp eller opmuntriede den med et Ord — og i Kjærligheden saae Manden ogsaa langt fra saa liggende ud som hans Dyr — saa vil man inderstimme mig, at denne Elefant her aflagde Bevis paa en Kløgt og Domme Kraft, som man neppe fulde

vente hos et Dyr.

I de sjorten Dage, vi tilbragte ved Hurdwar, sljod vi syb „Hugtcendere“ og to meget store Hunner og sangede en „Butscha“ eller lille Elefant-Battleglut, som rimeligvis endnu er i Live. Den Flot, som vi havde mødt den anden Dag efter vor Ankost, træf vi senere igjen under heldigere Forhold. Vi sljod lun den største Han, den eneste, der havde Stædtænder; men om vi vilde, kunde vi have nedlagt dem alle sammen; saa tam en Flot har jeg aldrig set. I de senere Aar har Regeringen satet ind lange Elefanter i Dhun, paa samme Maade, som man gør paa Ceylon, og med godt Held. The-Aulerne, som Aar for Aar blive flere og flere i de saugbare Dale Syd for Himmelsaya, ere Elefanternes svorne Fiender, og saadanne Jagture som den, hvorom jeg har fortalt, oplever man ikke mere; men til trods for alle Forandringer, er Hurdwar dog endnu et godt Sted for Jægere, og de udmarket smukke Omgivelser bidrage selvølgeligt deres til at forøge Fornsielsen.

Ny Dampskibslinje.

Der er blevet gjort en siden Begyndelse til stædig Dampskibssorbindelse mellem Tacoma og Sydafrika. Beltisloe, det første Skib af denne Linje, som har saaet Ravnet „Lingham Linjen“ afsejlede fra Tacoma for nogle Uger siden til Johannesburg i Transvaal med en Ladning af Trælast og blandet Frakt. Nu har samme Compani i „chartered“ det norske Dampskib, Solveig Kapt. Rødsæth til at tage en Ladning Trælast fra Tacoma til Delagoa Bay, Sydafrika. Solveig er et Skib paa 2000 Tons og befinder sig for Sieblikket i japanesiske Farvande, men ventes hertil i Midten af Mai.

Tacomas Handel med Ulandet er ikke saa rent ubetydelig. Maaske et lidet Uddrag af Havnerapporten for en enkelt Dag, den 18 April, kunde interesser nogle af vore Lesere.

Det britiske Skib Ratham (paa 9000 Tons) ankom hertil og skal indtage en Ladning Hvede til England.

Det britiske Skib Ben Dora, som en Tid har ligget i Tordøkken for at blive skabt, blev slæbt ind for ligeledes ot lades med Hvede og gaa til Eng land.

Det britiske Skib Batona vil imorgen begynde at indtage sin Hvedeladning for at gaa til Valparaiso, Chili.

Damperen Utopia afgik Kl. 2 med en usædvanlig stor Ladning Mel og „Feed“ til Vancouver, hvorfra samme Ladning vil blive sendt til Kina med Empress Linjen.

Sjønerten Bam på ladet med Trælast afelede idag til Guaymas, Mex co.

Sjønerten Kaliie Flickinger vil hverdag have saet ombord sin Ladning af Trælast og begyndende Reisen til Shanghai.

Skibet Snow & Burgess lader ogsaa med Trælast og ventes at blive færdig dermed Østdags Aften. Bestemmelserne Sidney, R. S. W.

Hertil kommer da naturligvis de Baade, som har fortære Nuter.

Nu, saadan er det jo ikke hver Dag, men det er vel neppe nogen Dag, uden et eller flere Skibe ligger der og laster for at gaa til en udenlandst Havn. De øiglakte Udsørsartillerier herreder naturligvis endnu Trælast og Hvede, men af disse har vi ogsaa store Masser vestenfor Klippebjergene. Krigen mellem Kina og Japan iør maaske aabne flere fineste Havarie for Handelen, og Byerne ved Baget Sound gaar paa Grund af sin fortrinlige Beliggenhed rimeligvis en højere Fremtid inde.

Electric Plant.
A. B. Hawken Tacoma..... \$10.00
Parkland, Wash. 22 April 1895.
T. Larsen, Passerer.

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Disiple af begge Kjøn Undervisning i fire Kurser: "Normal", "Business", "Literary," og "Scientific" samt Shorthand og Typewriting, Musik og Sang.

Ingen bestemte Forkundslaber kreves for Optogelse. Hver kan vælge sine Krag.

Skolepenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales hørstilt.

I den norske-engelske Religions-skoleafdeling betales i Skolepenge og for Værelse 45Cts. pr. Uge, Kostpenge for Børn indtil 12 Åar \$1.25, og for Børn over 12 Åar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badeværelser og andre Velvemmeligheder.

Skolen holder Eleverne med Sengesteder, Madrasser, Pulte og Stole.

For nærmere Underretning henvende man sig til

Rev. B. Horsfall.
Parkland, Pierce Co., Washington.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmed og Juveler.
Et stort og udmerket Udvælg af Jewels, solid og plated Sølvsager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma Ave.
Tacoma Wash.

En ny og nydelig Anledning for en hel Kolonie.

Flera Farme er til Salgs paa meget rimelige Villaaer omrent 12 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er beveget med Slag og en Del er opdyret Lavland i god Stand for al Slags Aeling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel tilfældet, for Kreaturavl, og et Meieritlunde drives med Jordel.

Der er flere Huse og især store Ud huse med Tørlehús for Humle, Hoppress og Humlepresse og en Del andre Nedstaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Univ. Assocation, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534. Pacific Avenue.
Smør, Veg. Oli. hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.
Barerne ere, hvad de udgives for at være.

A. S. Johnson & Co.,
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

C. Quevli.

Norsk Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.
Kontortid 11—12. 2—4. 7—8. Søndag 12—1.

Students Supplies --of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.
926 Pac Ave. Tacoma, Wash

Central Drugstore

1101 Tacoma Ave. Hjørnet af Elleve Gade og Tacoma Ave.

P. C. Anderson, Eig.

Anbefales det skandinaviske Publikum til velvillig Besøgning. Skandinaviske Familiemediciner haves altid paa Lager. Den norske Apotheker Th. C. Hirsch er altid til Ejendom med et godt Maad, hvilket behøves.

Klo og Støvler.

Sklomager S. Olsen er slottet fra Jefferson Ave til Tacoma Ave. No. 1109 og sælger Klo og Støvler billige end nogensinde før. Han har også stor Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode Varer til billige Priser.

At Du vil faa riøl Behandling ved Du, som er hans Kunde.

Du kan faa fine Mandsko for \$1.50, \$1.75 og \$2.00, og Domestiske til samme Priser samt gode og pene Barnestøvler til ubegt lave Priser.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny oversættelse Guldsnit Skindbind 9x6—\$2.75
9x6—\$3.00

Lommebibler = = = med Omslug \$1.60
uden = \$1.35

Nytestamenter = = = \$0.75

Synodens Solmøbler = \$0.65

Landstads med eller uden Tegn i stort Udvælg fra 50Ct til \$1.30.

Hørstillede Bøger af Pastor Funcke pr. St. 75Ct.

Synodens Bibelhistorie 25Ct, Fortællinger 25Ct, Rateksmus 15Ct.

Billed A. B. C. 15Ct.

Tacoma Tidende, Tacoma Wn.

Lutherans in All Lands

er en bog indholdende mange verdifulde Oplysninger om den lutherske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barmhertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og rofæs af alle.

Denne bog kan faaes ved at indsende til undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Bindning. Agenter sørges overalt og har gode Villaaer. Man henvende sig til B. Horsfall

Parkland, Pierce Co. Wash.

Scandinavian-American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000 President.

A. G. Johnson Vice President.

E. Steinbach Cashier.

G. E. Knutson, Cashier.

Betales 6 per Cent Rente paa Spareindbæninger.

Kjøber og sælger Bøger paa alle ledende Bøger i de Forenede Staeter, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postkasser i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agent for de første transatlantiske Dampskibe Linier.

Agenter for alt usjøgt N. P. R. R. Land i Washington.

Skatteydere mærk!

De som ønsker, at vi skal betale Slatten paa Botter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Slatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Bot.

2. Først omkring Midten af Jan. kan Slat. for 1894 betales, og det vil da tage os flere Dage, før vi kan få Kvittering fra Passeren.

3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—i alle i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.

4. Sender man Postage stamps vil man behage at sende 2cts eller 1cts Stamps.

5. Vær saa snil at give en tydelig og nysigtig Opgave af Lots, Blocks og Additions.

6. Indsenderen betes ogsaa at få sit Navn og fuld Adresse til Brevene, hvilket også forhåmmes undertiden.

7. Vi vil heller ikke i Nor tage Betaling for vort Arbeide, eller Godtgørelse for de Udgifter, hvormed de mange Rejsere til Tacoma ere forbundne i Anledning af Slattebetalingen, men vil lade det hele Overladt tilfaldte Sloten, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette maatte blive ret stort!

Broderligt
Parkland, Wash. 10de Dec. 1894. T. Larsen

Præsternes Adresser i Pacific District.

J. C. Foss, Stanwood, Snohomish Co. Wash.

Carl Hoel, Everett, Wash.

J. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle Wash.

B. Harstad, Parkland, Pierce Co. Wash.

T. Larsen, Parkland, Pierce Co. Wash.

Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.

M. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.

E. Ballestad, 1615, L. Street, Tacoma Wash.

L. Nissen, Cathlamet, Wahkiakum Co. Wash.

T. Tunesen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.

N. Pedersen, Silverton, Marion Co. Oregon

O. Ottersen, Box 331, Eureka, Cal.

E. Skabo, 237 S. 4th East St., Salt Lake City, Utah.

O. Gransberg, 1631 Howard Str., San Francisco Cal.

J. B. P. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.

J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.

J. C. Mohl, Hanwords, Alameda Co. Cal.

Metropolitan

:- Savings .. Bank. :-

Incorporeret 1887.

Theaterbygningen Hjør'taf 9 og C St.

Aaben daglig fra Bl. 10. til 8.

Gordag fra Bl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital \$100,000

P. V. Caesar. President.

C. W. Gno. President.

O. B. Selvig. Cashier.

J. D. Vanderbilt. Ass't Cashier.

Directors.

Wormer C. L. Stiles, C. W. Briggs, J. W. Anderson

G. L. Holmes, Theo. Hosmer, Geo. P.

Gaton, P. V. Caesar, C. W. Gno.

Jas. G. W. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udblaaes paa længere Tid somt paa månedlige Betalingssvilkår. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herald

Vdgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forstudsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger, osv. sendes til Rev. T. Larsen, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlede saar for 5 betalte Exemplarer del 6te rit.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.